

Justitiedepartementet

Yttrande över departementspromemorian Tillståndsprovning av vapendelar m.m. Ds 2018:30

(Er ref. Ju2018/03629/L4)

SAMMANFATTNING

- Kammarrätten anser att vissa delar av föreslagen författningstext behöver bearbetas språkligt för att bli mer lättläst och därigenom underlätta tillämpningen av bestämmelserna i fråga.
- Det behöver förtydligas om krav på anställda i 12 § första stycket 2-3 förordning om ändring i förordningen (1989:149) om bevakningsföretag m.m. omfattar även föreståndaren, jfr uppdelningen mellan personal och föreståndare i föreslagen ändring av 4 § lagen (1974:191) om bevakningsföretag.
- Kammarrätten instämmer i promemorians överväganden och förslag till utökning av vapengarderoben.
- Kammarrätten ifrågasätter om regeringens bemyndigande i 11 kap. 2 § vapenlagen (1996:67) innefattar möjligheten att göra en legaldefinition av begreppet ”synnerliga skäl” i 2 kap. 6 § vapenlagen.

Kammarrättens synpunkter

Kammarrätten har, utifrån de aspekter som domstolen har att beakta, följande synpunkter på förslaget.

Punkt 1. Författningsförslag

När det gäller formuleringen och struktureringen av föreslagna författningsändringar är vissa förslag svårlästa pga. långa meningar med flera rekvisit. Kammarrätten föreslår därför att föreslagna författningstexter ses över och bearbetas språkligt till att bli mer lättillgängliga för läsaren, bland annat genom att strukturera text med långa meningar och flera rekvisit i punktsatser.

Punkt 1.3 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1989:149) om bevakningsföretag m.m.

12 § första stycket förordningen om bevakningsföretag m.m. föreslås gälla även för auktoriserade utbildningsföretag. Av föreslagen ändring av 4 § lagen om bevakningsföretag framgår dock, att kravet på att all personal ska vara godkänd endast gäller för personal i auktoriserade bevakningsföretag och inte personal i auktoriserade utbildningsföretag. För sistnämnda företag krävs endast att föreståndare och styrelserepresentanter ska vara godkända. Eftersom 4 § lagen om bevakningsföretag inte inkluderar föreståndaren i "all personal", anser kammarrätten att 12 § första stycket 2-3 förordningen om bevakningsföretag m.m. behöver förtydligas när det gäller om föreståndaren ska räknas som anställd i företaget.

Punkt 3.4.2 Bör tillståndsprovningen för delar till jaktvapen förändras?

Kammarrätten instämmer i promemorians överväganden och förslag när det gäller förslaget att utöka vapengarderoben till att även omfatta

- a) två extra pipor eller slutstycken per vapen och
- b) två pipor eller slutstycken per stomme eller låda.

Det innebär att någon behovsprövning för dessa delar inte längre behöver göras, om det totala innehavet av kompletta vapen och tillståndspliktiga vapendelar ryms inom bestämmelserna om omfattning av vapengarderoben i 2 kap. 4 § femte stycket vapenförordningen (1996:70).

Punkterna 4.4.2 och 4.4.3 Enhandsvapen för målskytte respektive jakt - Förtydligande av kravet på synnerliga skäl

Promemorians förslag till 2 kap. 5 b § vapenförordningen innebär att det införs en legaldefinition av kravet i 2 kap. 6 § vapenlagen på ”synnerliga skäl” vid tillståndsprövning av enhandsvapen.

Att hänvisa till ”synnerliga skäl” är lagstiftarens sätt att markera att det ska vara en restriktiv bedömning utifrån förhållandena i det enskilda fallet. Även om regeringen har ett bemyndigande i 11 kap. 2 § vapenlagen att utfärda föreskrifter kring förutsättningar för tillstånd att inneha skjutvapen, ifrågasätter kammarrätten att bemyndigandet omfattar möjligheten att införa en legaldefinition av ”synnerliga skäl”. Det förekommer i annan lagstiftning att lagstiftaren önskar definiera vad de synnerliga skälen innefattar, men det har då angetts i lag, se bland annat 2 kap. 7 § minerallagen (1991:45).

När det gäller tillståndsprövningen av enhandsvapen tar 2 kap. vapenlagen sikte på att tillstånd måste sökas, att tillstånd ska meddelas om sökanden behöver enhandsvapnet för ett godtagbart ändamål samt att det också måste finnas synnerliga skäl för att meddela tillståndet.

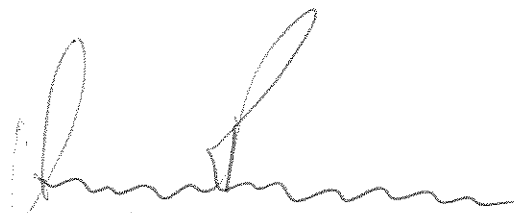
Såvitt kammarrätten förstår innebär promemorians förslag till 2 kap. 5 b § vapenförordningen att ”synnerliga skäl” kommer att bli ett krav på viss användning av enhandsvapnet. Det är fråga om en användning som redan omfattas av krav på handhavande respektive behovsprövning som finns i 2 kap. 3 § 2 och 5 § vapenförordningen.

Mot bakgrund av ovan anförda anser kammarrätten att 2 kap. 5 b § vapenförordningen antingen bör utgå eller utredas vidare.

Detta yttrande har beslutats av kammarrättspresidenten Ylva Johansson och adjungerade ledamoten Anna Renman, föredragande.

Ylva Johansson

Anna Renman